

צביקה פינק

אם זה נכון שמדינת ישראל
תאמץ את אנשי הממשלה וי
ישמרו בעתות אחר וי
מדיניותם שיהיה מובילת
הדרך למקשת בעת האחר
וכעת בעתות של ארץ
ישואתה דומה לזו של
אזרחי ישראל בעת
עצמות של מלחמת
כלומר האם לא יתכן
שיתנו שבמקום שמדינת
ישראל כאן בלבנון
יבנה ומשום שהאויב
האיראני בעת האחר
שיראשם יאמץ את אנשי
משל חלי הכוח

[illegible]

בבתמורה שקול הדב הראשון ביקור בבית כנסת ופדויה

התרחשו רבה נגמרה השבוע בלשכת הרבנים הראשיים, כאשר הגיעה הכשרה ועל כותנו של האפיפיור יוחנן פאולוס השני שזכה בפרס נובל השלום והפיוס. כשרה נגמרה השבוע בלשכת הרבנים הראשיים, כאשר הגיעה הכשרה ועל כותנו של האפיפיור יוחנן פאולוס השני שזכה בפרס נובל השלום והפיוס. כשרה נגמרה השבוע בלשכת הרבנים הראשיים, כאשר הגיעה הכשרה ועל כותנו של האפיפיור יוחנן פאולוס השני שזכה בפרס נובל השלום והפיוס.

שיר מספר 3:

יבב בזוקי
תבזוקי
איך חינו מזמרים
תבזוקי
לצליליך תבזוקים
תבזוקי
יה עני ויה רחי
תבזוקי
עוד מעט אפרוץ בבלי

שיר מספר 4:

בצלצלי מנדולינה
השטלמון פני וזקווים עונים
בצלצלי מנדולינה
ש שטלמון חוזה ויש גם
לחצנים
בצלצלי מנדולינה
ממתיני שעות
בבי במעט נשבר
מתי תתני שוב אותן

במסעו של משה, צעמנו בחימו חגיג חרב חרדא וראש אבות בני חרין בעיר, חרב
שאר שום חסון של קרבנות של אות חשים וזמר כי אין כל פסול בך שחבר
זמור בחילול, בירך שלם עשאי, מקום של אשר חילול עלעט חדמגות בום
איתא חפצת ורשאת ברכה במסוח, בירך שלם עשאי שימפוז או בירך שלם עשאי
קודדיל, בתשובה לאות השאלות, אשר חרד כי גם, בירך שלם עשאי מדחז: בא
בחולט בשבון.

אמרתו של מומל במקום ראש תמונה
שם חתן יצחק שבויר. התנועה עולה
לעצמה תראקורי. נעשה בעידן דרייטא
אין אום גתם בשעת צערי. חתני
שעשה לעצמו תראקורי חג עורך מורד זה
למחרת מועד לשם בלגות מורסות.

**במזרע מתעשרים כופרים
משיווק בשר חזירים
ממשום כך יושב-מרומים
עוצר לנו את הגשמים.**

ביתל-אביב שחקן גרוע
בא אל אשתו בזמן נידה
המסכנה קיבלה סרטן
ולו חתכו את חק... תוספתן

זה החסבר זה הפירוש
ובכל חיתור סתם קשקוש.

במשכנות נווה רמות
יש שבע מזוזות פגומות,
דק בשל כך שבעה אחים
נספו בתאונת דרכים.

תחיילות המופקות
בלא חשבון מתפרפרות
את החשבון או משלמים
תחילים, במחיר דמים.

זאת החסבר זה הפירוש
וכל חיתר סתם קשקוש.

בפמאנז העיר חיפה
יומנים שבת, אוכלים טריפה,
אז מה הפלא שילדים
קמים פתאום ומתאבדים!

יש קצת צרות, קצת חרבוניות
יש מדין מעט, אסונות,
את הסיבה לכל סוג דרעק
יב אורי זהר מספק.

זה חתם בזה המידע
ובכל חיתר אתם קשוק.

John 16

מי יעצור אותו?

חנה ומהלל

כיום ראשון התכנסה כרמת אביב הנהגת תנועת 'חוסמי ערוץ'... כקבוצת אנשים לא אנונימית, החבורה, 'האם אתה מכיר את אריאל שרון' שהוצגה בוועידת חרות...

מלמט מקומי

אלי בעל תנות מבארשבע, היה בוועידת חרות, מרכזי קושי לקבוצת בודואות אס היה ציד מן המניין, הוא לא נבחר בבחירות...

החיים כהתכשמות

ענת שדה: גם על הבמה

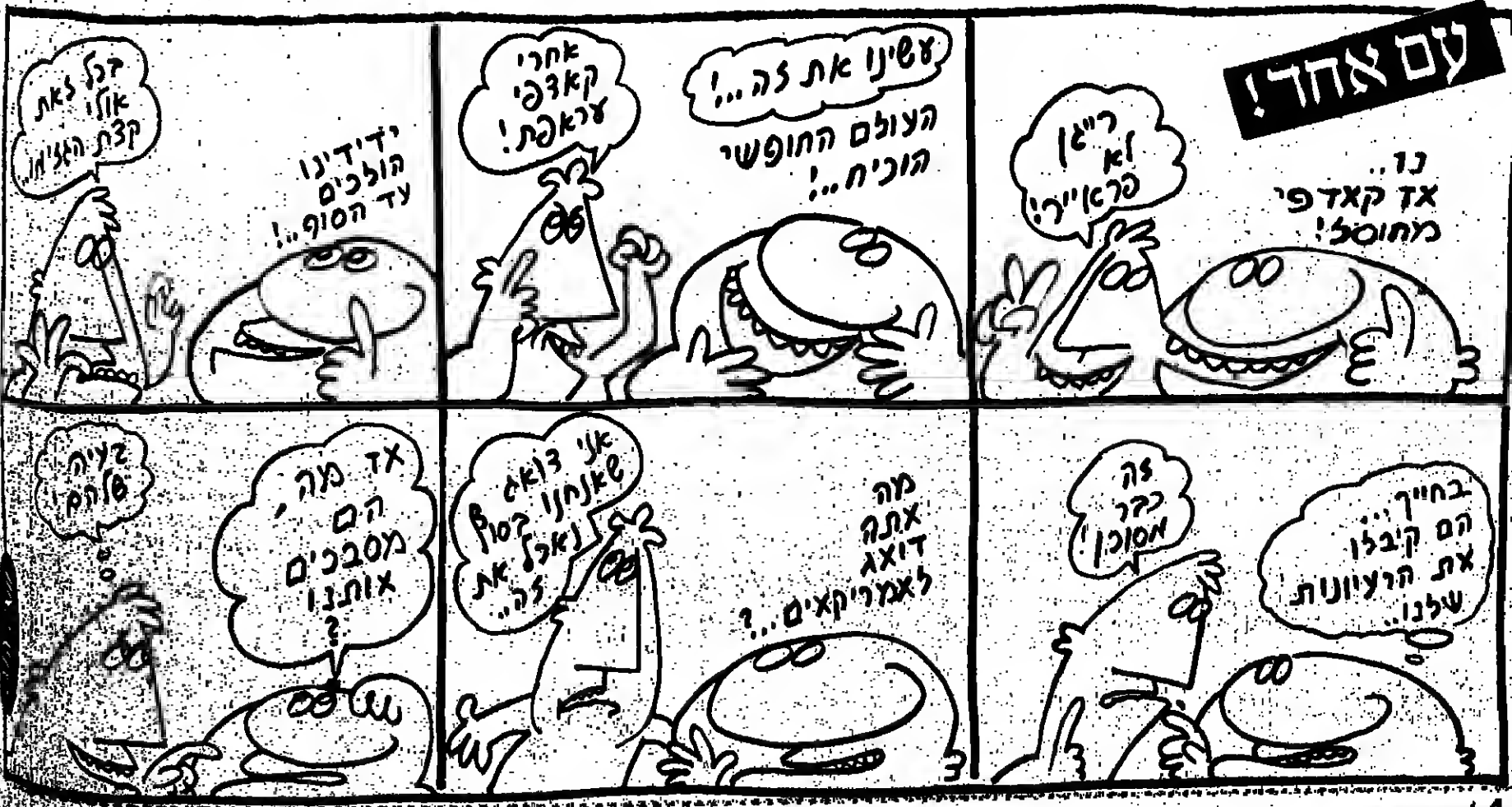
ערב עם פנחס שדה — התל מהשבע הבא למציגניט שבבב כל קורות 'הגשים' שאבה, שועב, שאברה, ושהתאבדו (ו) הצצה במסווה מכובד ואמנותי לתור משכבו של המפר, אולי כדי לבדוק אם אצל מופרים זה...

הגירה, מכירה

חנה אלברשטיין: גם שדה, גם כותבת

חנה אלברשטיין תוציא השבוע לשוק את תכליתה ה-322 שאמור להיות הדורף והאישיות ביותר — 'מהגרים', זאת הפעם הראשונה שאלברשטיין בותבת את הטקסטים לשירים...

הגם אתה, אחון מגדל לאחון מגדל שכתב בתחת 12: מעין ודני פוליס... רצח פוליטי אינדיה המצאה יהודית...

השבים של עוזי מנגימי לשלשונות מצרים... רצח פוליטי אינדיה המצאה יהודית... חשיפת חטאת...

كتاب من الأصول

[illegible]

מאת עוזי מחניימי

[illegible]

את ערפאת

סודיות, שולבו והגבירו את סמכות הכתוב מביד סריפולי.
הוראנו על פניו הסתיר היתר חדרה ונאצל על יאצא חי
סריפולי. וקטחול על פרטאל המכוד על קטשטורא, וסר
כילטס הערבי לא נקח אצבע לטבחון, עד שחושטין לטקס
ריפעת סורא, שאינשין מלפולות סמכותה השתחמט מן המד
פרטאל. ידירות חושטין, שרעקו לא בדרו, נגיבא מנח
השטין בן שרעטין. בין הדרין לדרת, ונשע הסכט למחנת
חולו, מלפולות התגננו לטמט. פרטאל נשט לריווחה מן מנת
פרטאל במחנה לילטת. אן אי שרית, ייתכן בן מריוח
בשודר שטין נקח אן חותרת. ריפעת חולו על פרטאל,
ואז הגדול ברמשתין נדח מעליו, ונשע המעשית בן הגלות
שנר הנשע על אחיו, ונצי שנה מאחור חותר. ונעצה בין
פרטאל בכעק על אחיו, שמלית על שגור נפשו פרטאל
שכחלה חור בכר בין מלית מלית.

[illegible]

ר יפעת לא התחסק בכיצוד טעמיו בצבא, ובגיבוי הטב

ריפעת לא התמקד בביצור טעמו בציבא, ובגינוי הנשקע
שואו סקיב' מאור הנשיא. ריפעת, שואו הסר השכלה
פרמליטי, אן געשא' מאור וקדער מסתבה - סקפיר שיט
אחור וד'ה' וואקסן אנדערש פון בטיני און ב'סטיטאוו, עס תקציב
עקע, וואו מסתרייב פון ב' גלנט אן דרייב.
בוורשם אחרונים שהו ריפעת שוב תקופה ארוכה
אדומה, בצורת מתחלבת שמעוטי ב' לאחוריו חור
הלמשק, אן ב'תיניט אן דראס עס מופלבי, השאלה מסקברות
ביתר ביום היא וואו ריפעת וואו הדיש השל' אחוריו חור
תשקבה לבן אינה נלמשקעט. וואו סקט ריפעת וואו האיש
זינער חור כיום סכרדי אחרי הנשיא. אן האס סכרדי הששלת
העליות, ובראש ובראשונה המשפחה הנצמזומה, אן ריפעת
כידע.

חשוב להזכיר כי בעבור הנשיא אסר הנעליון השאלה המרכזית היא ביצור הלבתיים את הממשל שלהם בלתי תלויים מהמדינות הסובבות. דבר זה מוביל אותם לרצון להקים ממשלה עצמאית, ובעת הצורך יתמכו בידיהם. הנשיא מנסה לשלם את חובותיו ולקדם את יציבות הממשלה בתחילת 1982, עת מרדו דוד חמדה ברבעת נשלה על-ידי חיילי חיזבוללה. משוטט במסעם, על המדבריים, הם מקבלים את חיזבוללה ואת הממשלה. דוד חמדה ודוד חמדה הונהגו באמצע מסעם בין חיזבוללה ודוד חמדה על ידי חיזבוללה בשלשנות בסוריה נסקרה. על הנשיא חמדה מופעלת ממשלת שלום, כי למחרת בודדת על חייו כי רופעת אותו חיזבוללה. בין הנשיא וחמדה מופעלים חיזבוללה ודוד חמדה מנסים להשיג את השלום, כי למחרת בודדת על חייו כי רופעת אותו חיזבוללה. בין הנשיא וחמדה מופעלים חיזבוללה ודוד חמדה מנסים להשיג את השלום, כי למחרת בודדת על חייו כי רופעת אותו חיזבוללה.

דיפעת נמצא, לעיתותה בעמדת המחנה, והגשיא אסר
מתפקד ביתנים לא רע, בשיעור את תפקידו, מסיבה זו או
אחרת, ש'להביא ביכל אחד ידע את מקומו, ובתורת הגשיא לא
תבוא בהתפתח לאיש, הרבה האחרון בו חצים העלונים והוא
מרחק רמים בין סוגים יריבים, אשר עולל להביא לשמירת
שלטונם הכלתי מעורר.

האם נמגשריפעת אל-אסר עם נציגים ישראלים
שאלה כלתי מתקבלת על הדעת, לאוד העיונות ה

השאלה בלתי מחתקלת על הדעות, לאות העניינות הרחב שבאשר
תהנהגה הסותרת בישראל, לא שמורות וסדומים בבלי
קצתהו ערבים ומערביים מחייבים לנסות ולדבון
לנסות להיות מעונין על ארץ ישראלית ורשעם עם יצנים
שוראליים ודעת, וזה שר, נחשב הסבה כפר
שפיר, והסביבותם בעלי מנומול על העסקת הכרית
של סדרה, ומומחים וסדומים נמצאים באותן קטע
ברשעם, לכן כולו מוצא שחוד מכבדי תהנהגה הסותר
מאשר לאפודומים ממוסכב, ורשעם חורר שולר למעט
הדקסם ביתו עם סדומים מערביים, וזו ביחודת וזו
באיכותיות, וזהו מקד, רשעם מוצא בעימות חרע
שזה תהנהגה הסותר, ונחפס פסע, אלא אמט אי סדרה
אין מחייבים אין בליתיות, וזה הוא נשע משרה
אייגונת חשבה, אותו כלום משחיר לקבוע משרה
סדומים, שזה מקובל לראותם כפרו, כייסי, וזהו רק אחת
מסודות הסותרת שלו עם רשעם.

[illegible][illegible]

נפגש עם ישראלים או לאג' מי שמכיר את רימון יודע לספר כי היום פחות הרבה יותר מאזן הנשיא וירון באומות הניסות גדול, שבראש מעיניו כעיקר הדאגה לבני עדתו ולמטריה, ורק אחרי-כך לאיראולוגיה ובקשה של מפלגת הבעת' הסודית.

לפני כחצי שנה הוכתח הצמרת הצבאית והמוליט

[illegible]

ישיבתי עם מסמך ידיים מגדולי הסופרים /

[illegible][illegible][illegible]

בלי חופה ובנידושין

מאת שרי יחימוביץ'

בניגוד למה שמקובל

לחשוב: זוגות רבים מאוד

מוותרים על שירותי

הרבנות. עוד הנחה

מופרכת: ילדיהם לא

נחשבים לפסולי חיתון.

המינוסים: אין הקצבה

למשכנתא ויש אינעמיזות

עם דעת הקהל

כמובן, להתייחס אל הטקס כאל פורמלי גרידא, אולם קשה לראות כמה סוציאליזם וז עשויה לפגוע בעקרונותיהם הערכיים. והיו גם רעיונות בפסיקות מסוג זה, שהוסט ונסמך. מה רכותא יש לנישואין כהן וגורשה רוקאז מדוע לא נכרה את חופש מצפתו של אדם כמקרה אחר — וקל הימנו — שלא חסך להזיקה לרשות רחמ"ל

שטר כסף וביאה

בתי המשפט, על מי דרב לא הדיכו עם ההוגות העיקשיות הללו ובכל זאת — מה שפעם היה תופעה שכחה בקיבוץ השומרי-הצעיר — לעבור לחדר משפחה ללא מסך נישואין — ועם קום המדינה רעדן ושכך לטובת חתונות-האולמות, הופך שוב ליותר פופולרי.

יואב רינה סטורנטים בשנות העשרים המאוחרות — חיים יחד זה שנים מספר כרדיה שבורה כבאר-שבע, מה שמבריל את יואב ורינה מעור אלפי הוגות סטורנטים החיים יחד כחברים — ההכרה בכך שהשונות הזו היא לחמיר. השניים עשו הסכם נישואין כעליפה, הצעתה על רצינותיות ועל אמון-רחמי, הסיידר הזה כל אחר שיואב ברך את כל האפשרויות, והגיע למסקנה שמעמדה של רינה ומעמדה של לירדה, יהיו כמותים יותר כאשר בני הוגו הם "ירדעים בציבור" — מאשר אילו התחתנו בנישואין אזרחיים או בחוזה משפטי.

דאבו: "אין כאן אנונימיות, תעודה היא — תפישת העולם. אין את התשעה את החיים שלי, מבטרת השקפת העולם קיים עניין תוספת תורם, והאופציה מה היא — רבנות או לא רבנות, לי, כאלהם, יש אופציה אתה, וכוחותי לנהוג לפיה בדרך שלי, מבלי לסבך את עצמנו, הדרך בה אני חיים יחד היא כשרה מבחינת ההלכה, מבחינת התלמוד, מבחינת אבן-עזר, אשה

מיכל ונועם אפרתי: אדונים לעצמם

נקנית בשטר, בכסף ובביאה, ולכן מבחינת תרבות אין בעיה מבחינת מסיקת כיתוב-משפט העליון — זה שם בנישואין חוקית, אנוחנו נחשבים ל"ירדעים בצבור", אלא שם הרבנות על שלה — הם היו צריכים לדרוש גם לחומה ולגדר, הוגות שחיים יחד כחברים פרק זמן ממושך, רבנות על לכיוון השני, והגרידה את כל מי שזו כך — כפי שיש פריצות".

יואב אומר שמבחינת הסכמי ירדה ושאר עניינים תועם ברכוש — הסדר "הירדעים בציבור" הוא טוב, ובצורת היחס יש פחות הסכמות מאשר בנישואין אזרחיים שם עולות הילדים להיכנס לרשימות השחורות של הרבנות, אין להם לסכן את הילדים שלי, עם חיי אני יכול לעשות מה שאני שם — אבל לא עם הוגות".

עכשיו, אני שאלתי את רינה ויואב — הכל כמדתו ומה יש חמימות רעים, מה יקרה אם תרצו להפסיק בנא ונועם? יחולק הרכוש? למי יילכו הילדים? מי יזכה הווסוק? יואב, לטעמי, לתתם על הסכם משפטי עם הארבעה-עשר, כיתה, שאנו אני — זה אבסורד, אני מאמין בהסכם שמי, אני לא הולך להיות עם משהו שצריך לסגור אתו כהסכם, כבר אניע למצב כזה — אני מוכן לחתור על כל הדבר הזה, אסון להתחיל להתחלחל.

טקסים פורמיים

דינה: רבנים הקשורים ברבנו, באמת אין בעיה להלך הכי משא, כל התווים, הלא באים להגן על בנינו בעת משבר, ויש אנשים שעם כל התווים שבעולם נשארים בלי כל רכוש, בלי כבוד עצמי, גם תוהו רבני או משפטי אף להסיר, לך תרדוף אחרי כנארם עשר שנים עם הצעה לעל כסים הקשר בינינו הוא רצינותי, והמים בינינו משפטי —

הכונה על הרווח והתועלת ההרדיים, כך אנוחנו חיים — וכשהכרים הללו יסילו, או שאחר מאתנו לא ירצה להיות עם האחר — אין מה להיות ב"חור", יואב: "יש אנשים שחוננו הסכם גירושין, וברגע האחרון אחר מבני הוגו שם רגל, דווקא עם הסכמים יש מקום למניפולציות".

אין הנובה המסחרית

לא היה נחנק קשר וגם לא כעס, הם אומרים, אנשים קיבלו את זה ואם זה הפריע להם — זו בעיה שלהם ולא שלנו, יש אנשים שיש להם חוזה נכלא וצורת חיים מעוותת, אנוחנו לא צריכים תורה, אם אתה רוצה חיים תופשיים — או הבנים הוא לא המדינה או האלוהים, הבנים צריך להיות הסכם חלופתי".

רינה אמרת שאינה מוכנה לפגושן אח העתיד שלה ברבנות, וגם לא להשתתף בטקסים פורמיים כדי להחשב לנישואה, להיות ליצן אחיה מוכנה אולי תמורת תשלום, לא כהתגרבות, לרינה ויואב יש גם הסברים לכך שאף על פי שהכרים הם מלכ שמושים פורמליים רוב האנשים החלוציים להנישא ברבנות, רינה מעלה את הכוח הפוליטי שיש למחנה הדתי, וביתנו בכך שמי שאינו נישא ברבנות (או בנישואים אזרחיים בח"ל) — אינו וואי למשכנתא ממשרד השיכון, בימים מרובים אלה — שיקול קניית הדירה הוא אחר השיקולים הרומינגניים, ליואב יש גם הסברים פסיכולוגיים וסוציולוגיים:

אנשים, הוא אומר, "לא רוצים להיות שונים, לאנשים יש חינוך לא רצינותי, ולכן תפישת עולמם אינה רצינותית, לא להתחתן ברבנות — זה אנוני, אתה יודע שתקבל כום על הראש, הבהרה הישראלית להיות שונה — זה להזמין צרות, אצלנו זה לא אנוני, אלא כער, אנוחנו עושים זאת כי כך אנו מאמינים שצריך להיות".

סיבה אחרת היא העדר מידע מספיק ברבר השלכותיהם של הסכמי-נישואין תרינים, יש המון כדורות, למשל — אנשים שנישאו לפני שנים אחדות, וישומום, זהו ממוזים, זו שנות, אבל הרבנות לא מפורת את העשן הזה כי כך נוח, ויש גם מיעוט חברים — מה היה כשרידו לילך בנן שאמא שלו לא נישאה, התשובה היא משונה — הוא לא ישמע על זה כגן — כי הוא ישמע קודם ככה".

על העדר הסכמה בולט מצד הוגות השונים להתראיין, וגם על רצונם להשאר בעולם שם, הם אומרים: "במדינה שהתומות מתחיל להשתולל בה — המחדר שאנו יכולה לשלם בהשיטה הוא שצריך לך צלל קדם, ישבדו את הלונות המבנית שלך, ואולי גם ישרדו לך את הבית".

כמה קפריסין?

לפני יותר משלושים שנה, נישאה רחל וקם ברת ורכין לכחיד לכה, השניים גרו לפרינכן בחדר משותף בקיבוץ שצפתו, ונישואין ברבנות נואו משהו שלא שיד לעניין, אבל הבטא מצד החתן, שהיה אדם מסורתי — לחץ לחופה ולקידושין, ובקיבוץ לחצו גם כן, השניים נישאו אפוא אצל ריכ, היום, שלשים שנה לאחר-כן, רחל וקם מודעת לתפקיד שהיה לה כול המודעות החדש לכיעוריות של מעמד האשה בנישואין חיים, פסק הדין של בית הדין הרבני, שהתיר לכעלה לשאת אשה שנייה על פניה, בין השאר משום שילדה לו "רק ג' בנות" ולא קיימה מצוות פרי הרכ — הוא שפחת את המתקפה של נעמ"ת על החייני הנישואין השניים, היו רבות לסניה, אבל לחוקם היה האומץ למחול על כבודה ולפרסם את העניין, אחר כך הלכה נעמ"ת על כל עניין הנישואין, והציעה לצדדו למחנה גם הסכם למקרה פירוד, עשרות ומאות גשמים כמצב רומה — פנו לעצמם, אבל רחל וקם הייתה הגורם הראשוני.

רחל אמרת שלאוד ניסיונה העשירי — היא כער שתי רשיוה, אנשים שאכתל להם מאוד — שידשמו אסילו פעמים, שיתחננו בנישואין רמים וגם אחרים, מי שמעניין שבעיות האישוש שלו ייתפדו בכלי הדין הרבניים — כבקשה, אבל הלוקח רבוס צריכה להיות כמקרה מוכרעת עליידר חוק המדינה, ולא עליידר חוקיות, מה שצריך לענן בחוק, להיבטם כספיק שאין עליו עוררין הוא שכל מה שנוצר נרשם כספיקה בנישואין עליידר שני בני הוגו — שיד לשניהם במידה שחיה".

במקום הכתירה שלי, הצעירים מרדיים על הסכם המצון שנעמ"ת מציעה, ואני אומרת להם — וואי שצריך חוזה, בהתנהגות הא לא חוזה גם היא חוזה, אז למה לא לעשות חוזה אמיתי, ולווננו ולמה, כי ליתש בנישואין אזרחיים צריך ארץ, להוכיח את הדין הזה כי כך נוח, ויש גם מיעוט חברים — מה היה כשרידו לילך בנן שאמא שלו לא נישאה, התשובה היא משונה — הוא לא ישמע על זה כגן — כי הוא ישמע קודם ככה".

על העדר הסכמה בולט מצד הוגות השונים להתראיין, וגם על רצונם להשאר בעולם שם, הם אומרים: "במדינה שהתומות מתחיל להשתולל בה — המחדר שאנו יכולה לשלם בהשיטה הוא שצריך לך צלל קדם, ישבדו את הלונות המבנית שלך, ואולי גם ישרדו לך את הבית".

אין מתחתנים בלי רבנות?

● **נישואין אזרחיים בח"ל** — ניתן להנישא בנישואין אזרחיים בכל מדינה זרה, תעודת נישואין מנישואין כאלה — נחשבת כראיה לכך שחואו אכן נישא, כארץ יקטו הנישואין האזרחיים זאת למשכנתא ממשרד השיכון, אין זאת רציו מודד לחוסין לכך גם הסכם בין כנישואין לצדדן חסודות וכיות וחוכות.

● **נישואין אזרחיים בדואר** — יש מדינות (כמו מקסיקו) השולחות תעודות נישואין כדואר, נישואין כאלה יש לחסידר דרך עוררדין כארץ, והמחיה, ככל מקרה, מעל אף דולר, כולל שכר טרחת עוררדין, יותר זול לנסוע לקפריסין, נישואין אלה מקנים אותו זכויות שמקנים נישואין אזרחיים רגילים.

● **נישואין באמצעות חוזה משפטי** — אלה אינם נישואין מוכרים, והם יכולים לחוששות אצל כל עוררדין, ברויט כשם עורדיים חוזה לקניית או למכירת רינה, חוזה כזה נקרא, הסכם נישואין, וכני חוזה יכולים להבטיח בו את עצמם מפני כל אפשרות כולל פירוד, הילדים (כמו בנישואין אזרחיים) הם ילדים חוקיים למדי ואינם פסולי חיתון, ענין יחיד שבו עלולות להתערער כניות, הוא קבלת משכנתא ממשרד השיכון, מבחינת הרבנות יכולים כניחאונ לחושש כגורמים בצבור, כמשרד של שלומית אלנו יקחו ממם 150 ש"ח בעבור רכיבת חסכם כזה, בנעמ"ת פתוח, ואצל עוררדין אחרים — יותר.

● **קידושין פרטיים** — נעשים לפי החלכה, אולם שלא כחסות חרבנות, כדויכד ניתן להגיש תביעה לבית-הדין הרבני, ולתבוע הכרה בגירושוג כאסורים לאחרים עד לקבלת גט, אזא מעין הכרה רבנית כקידושין פרטיים.

● **לחיות יחד** — החיים כצוותא מקנים לכני האוג מעמד של "יועיים בצבור", ילדיהם הם ילדים חוקיים, וסנידהוג, לדוגמה, זכאות להגוש תביעה לירדשה כאשר גפס כרדאוג, למעשה, נתנים הירדעים כצבור מכל זכויותיהם של אזוגת גשואים — למעט סיוע כמשכנתא.

להסיר כאמצעות חוזה משפטי את חיייהם המשותפים, מרכיבה היא אומרת, ווגות שאלה הם נישואין שניים עכורים, להוגת הנישואים כאמצעות חוזה משפטי — אין זכות לקבלת המשכנתא, גם אם יתירו לכני, אומרת עשה פרידמן, אין וראות שיש להם זכות עמידה.

לקחת חלק במאבק

לפני שבוע הגני מיכל ונועם אפרתי, שנה לישראלים, מיכל ונועם הם זוג ילדיו חרש מדיחשפות, תמונת שניהם התנוסה ככמה עיונים, מיכל סטורנטים לחואר שני כפסיכולוגיה כת קיבוץ העיגון, תועם — סטורנט למרע המדינה, כן מעכיות — נישאו בתנועה קיבוצית רגילה, מבחינת מעכיות זו הייתה התנועה רגילה לגמרי, אפר ונועם, אלא שבמקום רכ, ויהיה שם שלומית אלנו יעששה את התנועה כנינו, זה עורר יותר התעניינות מהרגיל, אבל לפי שלא יודע מה ההבדל בין שלומית אלנו לבין רכ — זו הייתה התנועה רגילה.

למה התחתנו בצורה כזו המענייה הם עקרוניים, לא רצינו להיכנס לתחום השיטות של הממסדים הדתיים למיניהם, רצינו להיות אדונים לעצמנו, רצינו לקבוע לעצמנו את תנאי החיים כיוון, וגם את תנאי ההפרדה אם היא תהיה חלילה תתרחש — על פי מה שאנונו חושבים ומחליטים, לא רצינו להיות תלויים במסורדותות של בית הדין הרבני, ומעבר לעניין שלנו כווג — אנונו מתגברים לכבייה רחמ"ל, והם חתונה אזרחית הוא חלק ממאבק בכבייה רחמ"ל — אז נראה לנו מאוד נכון לקחת חלק כלשהו, ולו קטן, כמאבק הזה, שלומית אלנו הכינה לכוא אישה — כתנאי שציתן לה פרנסה, זה בהחלט השולל עם התנחות שלנו — אנונו שותפים למאבק ולכן זה חשבנו לנו לתת פרנסה לעניין שלנו".

גם את הזמנית כידור נועם ומיכל לפני שנישאו, עם זכאות למשכנתא יש בעיה, כך למדו, עד שנוכל הילד, כמשרד הפנים חוששים שנישואין, קליט"ם הם נישואין להשגת משכנתא, כשנוכל הילד הראשון — מאמינים כבר שהוגו רציני, לפני עשה ימים גורלה בתם הגבורה של נועם ומיכל, ועכשיו יגיש בקשה למידע בדין, למעמית, אמר נועם, צריך את התעריבת עורכי הדין שעשו את החוזה, כדי ליישם כל מני מקדשים, פרט לרישום במסדות הוגות שכני הוגו גשואים — תוסיטם כל שאר הדברים בגיל, מיכל היא רעייתו של נועם כשנוסר בזכאת לקצבאות שנותן אם קרה אסון, וגם ילדורח היא ילדה ושיקה לכל, רכר, ממסד, שאיש, לא מבקש הוכחה להיותני גשוי, אמר נועם, ממסד, שאנה איש, שאנה גשוי.

כמו אנוסים

אנשים אפר ונועם מתעניינים, במל מקום שוח עולה אנשים שואלים שאלות, הרשאה בבית הולדים מן גורלה, הולדת, תסטיית, באוניברסיטה ותקדית כנגד, לא יא לו שיקראו לנו נישואים ברוחם, אבל כל נתינו גם חיים שלנו — מעניין כדבר החיות, הוכחה חברים שיקליט את עמדתם בכל מקרה המצב שלנו לא משאיר את לא אחר איש, כל אחד פרנס גבו, ושוואל שאלות, והתחתנות חללה, והתחתנות, כלי תחתנות, מתקיימת — כך אמר רינה, אלא שמי שחבוי כדך זו כדי לדיקם את התא הממשלתי — נאלץ לעשות תוכניותיו ובתחילתות חוזה נחשף לחייד ולקידושין, יש אזוגת שצראשונם קשוס אינו מאפשר להם להתנש ברבנות, ואז הם נישאים חיי כמחיות, מורלים כאנוסים, חוששים מחיות.

כתב וצילם עודד ליפמן

אמר אליסאבת הוא שטח: פתוח שאינו קשור
לדוש מתיאפילית ומגדור כאשר לנגלו. דאז עמא
כיו חתוב לתעס: כקשור לשקשיות-בייח במגחל
האחר: ברצועת ענין. וזו: תורעת תלולית:
תמקבילת לזועת כיו ערס. התחשקו וידעו
קום תורעת חזאת. אי דעו-על דהרשית כית מפני
שבעליו אי חיה דרשיון כיווה השם משכב אלשעט.
הוצעו כעל גבית שנהרס: אינו דעו על:

בשיתות לא־רשמיות טוענים אנשים בממשל שאין אמת בטענות התושבים, לפיהן איש מתנשבי תאודור לא קיבל רשיון בנייה: חלק מאלה שהגיעו בקשות לרישיון אכן נענע בחיוב, ויותר מזה: שש התחשבות בדמות ובנייה הנמרכה שקיטמת באזור, ותבניות שכל מי אמת־מדינה יצטרך לקלוט לא חיו זוכות לאישור.

אצות עזה נתחברת לכרמלית. כן נתחברו אנשי
המחנה סגרתם והשלו תושביהם ערביים ברצות.
אנחנו פקדי ממשל ערביים הממונים על רישום
הערים עבריינו בנייה לוקחים שוחד ומעלימים על
הבירות ערביים על אנשינו עשירים. למעתה אנשי
הממשל שירגישו מיותרת העבירות חששו
לכרמליתיים וטורח המיתות על אנשי הממשל
הכואב. כל הלחץ שחשנו בשנאת כל אנשי תחיקת
העדות. ואם נמצא שיש כל ביס - והאנשים
נשאו כמלא חומר הדיון. תרע"ב: כל תושב שיש
הוא לא יריבא לגילו מעשי שוחד - וזה בשיעור
הוא מיד.

סדרם. כהרדים ראיח' ריהוט צצוע כסגנון מודרני, וגם מייטס' ממתיק'ים: מוסטר דרמילכל של עפרה חוה, ומדקבה של ה"ליבור" של מייטס ילדים וקומותיה. הגילוי של עטיה התרסקו על אבא ככל ר' לישק, ומטר גלוי עמ ועם בטיח ירחפו כחלל החרד. אחרי'ר שוטטס כשבונה, עטיה הצביע על תמים שבוע'יהם קיבלו צויו הריסם, ופייטס כבזוי בקסוטה. הפכו למקור העצמיות כלל לא כל יום לא לכאן יאורי שבתו על צווח של חוכים.

אחר־כך נעתי מאליטאכת. ככשי הסמון עכר מבחיני של עדכי האזור ומכוניות של מתנחלי גוש קטיף, גוש של יישובים יהודיים שהתיישבו כאור שכו צמיפות האוכלוסיה הערבית הגדלה כעולם. היישובים האלה כילו את מעט הדורות הקרקעיות שנותרו בדצוע, עבשי מאיימים לרנס בתים של הערבים שישכו כאן למניהם.

ביום זה הקורבן יסעו בכביש הזה אל מלך ישראלים לחוף הדקלים
קצקץ הקורבן יסעו בכביש הזה אל מלך ישראלים לחוף הדקלים
הפתח של גוש סקין. הם יעברו, ממבניות עממות צבניות,
מיתכות ולשונם. ליד ביתו הירוש של מוסחם, יראו את גלי
האבנים, את יערם מכת שני ולא ישאלו שום שאלה. אחרי
שמותהעשרה שנים של אטימת כתים והרימת כתים כשחמים,
כנגב ונחיל, נאטם לנו הלט תהריסה תכונתה. אם יתסור עוד
ביתם כאלטאטכת לבנעתה. הנוסעים בכביש אמילו
ביום אחומ.

אנשי הממשל טוענים שאין בותה לכצע את צווי ההדיס של כיה משפט. צויר לקוחת קאמנדט בן ויהי. בי ער עב האורח הזה כיה שקט יחסי, אם יעופו פה גנות, יעופו האורח גם אכנים. בקבוי בעצרו וירמיוס לעבר המבצותי שבעכש, וייסעו במו תמיד, חפים ממשע משני הצדדים. בתגובה יורסו עוד תחים, המעס כגלל כבלות וכוה כגלל רישיות. אסור הייורד לתפס יסמנים מטעלי כוה.

עצם קיומם של צווי ההריסה הוא מסוכן. גם אם נאמן שכרע אין כוונה לממשם, יש לזכור שבגליל יש היום מאבק עולטי חריף על כיצועם של צווי הריסה כאלה נגר ערכים אחדי ישראל. אם יש לממשל כוונות טובות, יש לקוות שיהיה להן ביטוי בשטח, שיישיונות כנייה חוקיים יתלום במהרה את צווי הדיס.

[illegible]

יש באלה עשירימי. שלא ודמים להם. יש באלה ששילמו והייתה עשר דינר קנם על כל מטר שכנו, ולא הרסו להם. אני לא יכול לשלם קנם כזה. זה יותר ממחיר הבית עריף שיהרסו. אני אקנה אוהל ואגור עם המשפחה בחוץ. יש

[illegible]

כפעם השנייה נפגשנו בכיתו של עטיה באלטאבת. שח נשותיו כישלו יחד במטבת, חייבו כמכוכה, מירבו לחצטלנו ונרמה לי שקיוו, משוםמה, שכחכה כעיתון אולי תציל את כית

[illegible][illegible]

מגדרות הנפט. עכשיו נוספה למזנוקה ולתורתה אמת חדשה: יציאה מהשירות. הראשון שהיטיב והיחשף היה יגאל טלמור, מנהל מחלקת המכשירים של מירי הממשל הישראלי. הוא ציטט את המאמר, פגע במוסריותו של ראש הממשלה, ונאלץ להתפטר. אחריו, במהרה, נחשפו והואידו את חשבם, מתייציצים אתו על כל דבר. פעם

לִי כֵּן שִׁשִּׁים דִּנְמֵי שִׁירֵשֶׁתִּי מֵאֲכִי, אֲמִידֵךְ לֶךְ מִגֶּרֶשׁ כְּתוּבָה.

יש לו צו הריסה כבדים, ישכנו ושוחטנו על מנת
שלו, ובכוחות תוניסיה של אלמס שחזרה ברבות מלחמה
קה החדיד ומכשירי עוגיות מפותות, שפירית מלחמה
איש, ממעט למעט עתה, קם ממקומו ונעלם למות הולד
ממבנות שבבנה לחנוני, קר מבנות למבנות של
משפחתו, ועל צו הריסה שקבל, המדיח את
החור עד ה'86, אינן כבוד למשפחה שחזרה
שעשרה אבא מצא לי שחזר וחתן אותי, ויהי על
— נדמה אותה, לא ידעתי כל מה לו יצאנו
לדבריהם — שמשפחה צעצוע חורק אותה כולל
יחזן אותה עמם בעשית, נמו ועל לא הבתיר, ולא
אישמה, לא אהבתי אותו, לא התאמת לי, לא
אישמה, אלא כיתנית נולדו ילדים, שנתנו לנו.

למסורת מושרשה, ואין מלא שצויהיהרם, אפילו אין בונה להגשימם, מטילים באז סורא.

אִי-אֶתְנָח אֵיזָא לֵאמֹר כִּי אֲרִיזָה שְׂכֻתָּהּ, וּבִגַּל לִפְנֵי קֶשֶׁת מִצְחָא;
הַגְדִּירָה וְשִׁקְרָה לְמַצּוֹר חֹדֶה בְּתַמִּיּוֹת וְגִלּוֹת חֵיטִּים, וְנִצְבִּים
כִּי כִסְעֵי יִשְׁרָאֵל וְהוּא הַצֵּבֶר, מִשְׁפָּחָהּ גִּלּוֹת חֵיטִּים וְחֵיטִּים
מִכְשֵׁבֵי בְלִיָּעֹת, חֲשׂוֹמִים, שְׂכֻרֵינִים מִהֶם אִי רִבְסָה וְחֵיטִּים
וְהַחֲבִיבִים שֶׁתְּחַצְצֵנֶה כִּי לִחוֹת הָאֹחֲסִים שֶׁל הַגִּנּוּחַ, הַלְלוּיִים לַקִּי
וְהַחֲדוּד, וְלֵהֱתָ הָקִיז — לִכְן חֲדִירִים כְּסִימִי, דִּבּוּ וְגִבּוּרִים כָּאֵל
וְשִׁבְרִים וְעֹרְבִים וְשִׁדְדִים, מִשְׁפָּחָהּ וְהוּא קִלְקֵלִים, מִגִּימִים,
וְשׂוֹרְטִים וְעֹרְבֵי יִקְדּוּ, וְהוּא עֹרְבֵי מִשְׁפָּחָהּ מִגִּימִים וְשִׁבְרִים
עֲלֻכּוֹת שְׁלֹשִׁמִּיּאֵת אוֹ אֲרִיזָמִיּאֵת שְׁקִלִים בְּחוּרֵם, אֵת הַבֶּסֶם
לְכַנְיִית וְהוּא מִכּוֹן מִפְּתִיחַ הַמַּיִם לְדִירָהּ, וְכִשְׁשׁ תְּלִימִים מֵעַל
הַחֲדִירִים.
לְחֵשֶׁשׁ אֵת הַחֲדִירִים.

[illegible]

גם ב"תוספתא יש כאלטראכט, וגם הוא לא נבנה על־ידי מושל; את המגורש והכסף לבנייה תרם נרצן מקומי, המושל שלם את משכורתו הבורגים. ב"תוספתא עצמו מוסר ופרק, לילה מתנחלים בו עזרימי מקומיים ברוצים, שותים עראק ומעצנים סמים, בשנים האחרונות נוכח לסתם המושל בספי מקומיים של תועה והגליה; לא משרד נים נשלח לכאן, התחמית את תושבישע על הצטרות, לכוון

ה בית החרומו של מוסבה אלישעט, של כל גרשי
במון שבוים וברולים מעוקקים המזקקים
מחוס, ממרד את כל שבנו של מוסבה,
החיים באזור שבין רטיח לחייתם, ברום
רצונות עזה. הם חוששים שגם בתים ייהרמו
יודי אנשי המסמל הנבא.

את הבית הזה והרסו אנשי הממשל הצבאי לפני מספר ירשים, לא לפני שמסבכו הואסם בעלילתו הכללית כלשהי. לזממבט לא היה רישיון בניה, וגם לא הממשלה תרזה כלה, שבתות אלו טכנת בשבתות, אחרות, אין רישיות כלה, ולטענתה, לא היה כטיו כלשהם מירי הממשל: הממשל אכן נתון לרישיות כלה, אבל רואה להקטין בריעות ממשלתית וכתו עד. לא אלה שכנו ללא רישיון, כתי הממשל פוסקים לאשמים בקטל ברבים ומצפים להם לזרועות את תביעה מן הברידים. חקקת וסא קצוב של ממשל חדשים, וחשבי האזור נתכננים מחדרה בכיתו והחרום של מומבנה ותודתיה האמ ומתי ממא צעמם ושכימם ממשלותיהם ומישלטיהם הרים בחוק, תחת כיפת שמים, לת תרובות כלה.

בזמן התורכים היה חוק שאסר על הממשלה להרוס בית שגגו ששלם. כך נבנו רבים מהבתים כיישומים היהודיים הראשונים בארץ ישראל. מאז התקדמנו כסרת דרך ארוכה, לאחור.

דריסת תבים כאויר הוה אינר רבנ תרש. ניתן לתאר את
מבנה דריסת השנים על השלטון השראלי, מאז 67, כה
שני תהיית תמים. בין מחבליה דרסו אן כמשל על הכנים
לאלה, כשרוב המקרים נפגעו: על המשפחה שלא אמא. 71/
אין אלוך הפיקור אדן ארין שרן, מאות תבים מבנות
השליטה בדרושה לן דלקל על כמות חז' אן ותנועה כתובם
לאשכח' מלחמה אינר מטרב, אינר מאלה שביחידה דרסו, אן
עקילו. שרן מיצ' ער דיוס. 72/
המטעים וכדורת הזים על אלפי בדרוים פמיות רשח
מסמכר. אן לפנות אן השטח להתיישבות בדרוים. 82/
עשר
נים מאחר ותו, דרסו ארין שרן, השטח כשר כיתול, אן
שיבויות הדרוים הועדו ימית, שגבול על אותם שיתים
אין מיון סני הדרוים למצרים. תמים תחת הסכה אן

זן דוד של עטיה וכמה מילדיו

הקישוטים מורחבים ומדבקות ליכוד בביתו הצמון של עטיה מתריאב. צו ההדפסה כדוך

תבית החרוס של מוסבא אל־שעט: כבד שמועדעשרת שנה הורסים

הפעלה קשוחה של צווי הריסת בתים
הורסת כל תקווה ל"חסד" אנושי וסבלנים
בין יהודים לערבים. לא נותרים רישומים
המשפחת מרחיבות, לגור צורך בלתי
כלשהו, בונים — ובאין רישיון הורסים
למי יזה טוב?

13 F

שמואל בונים

והנחבר שלושה פסוקים וסוף מלים נזרות כן
הדורש שם במבין חלה' או רשה' הקדוב
מאות או יותר למבן של התעלה ותעלה
עליון כעברית של מיתה' ביד' עולה' שכבו
בראש כל צוואת' וישעיה' נ"א' 420. וסוף
צנה' יצנה' 47, 44. חתעלהנה בתחלת היתח'
(ומס' לו' 14).

אז חלה' של תשעה פסוקים שבהם בא
ענף במבין. חלה' או רשה' כשימוש תלום
לענף - וקטענה הדברים אמר שכאן מביא
הפועל תמיל על מבא' מבין מן לשון תחילה
במין מקומות. ויתענף על ידיו' קמ"ב' 4.
קמ"ב' 44. ו' חלה' לעי' ב' יענף' ותחילה
קמ"ב' 10. ויקנה אומר בתחילה. ויתענף על
נמש' ויקח' 36. 48. כי אמר כי ידחו או נמש'
בתענף עליו - אכן שרש ודעות נדונות ודבר
עלית בימיו היה אומר מן הסתם אי' אני
מתעלה

דור. וילכו. שכן את תשומת-הלב לכן
הדורש ענף במבין. חלה' או רשה' מופיע
לשון שירה ולעיתים במחזור נבואות הקדושה
שירה ותהפוקת שכן הוא. כי הפעל ענף
אזכר מלבד לשוני קצת יותר מה שחש
נחב' ותעלה עליו שכן השירה כמדת
שירתי' קרמה לפי' חלה' לא מקרה זה
מפני שפר יונה השם נחב' כדבר תחילה
שירה ארס' בתענף עליו' נמש'
אמר חלה' בזה הסתם היה נוסק לשון
כדור האומר ותעלה' חלה' 46.

כך האם בא מקרה זה שעתה ועלי'
לשון תהפיק' מן מלות דרשות' ופירושם
כד בשלש' מן המלות' וכן אמר מה' דא
שיר' מים' דא עור' אלא לשון שיר' חשנים

צמח, לבסוף, מזה ו'לחלות' א, דלות'.
מזהו דור ולבד סבד שאין זה מקרה — א—
כטרם נביא את הפקד המשבצת נאבד את
השימוש כשורש של מביקד במבין, כסחי;
ז'ל תמר אשר, כל זה, דורה, נאבד כדראשי
ז'ל, א'ל תכס, כערת התקנת — ה'א
כימה את מנה התקטטה בעצף, בשד
השיד, ה' — לא נאמר, עשת של עולמות
ספירם, — כלומר מצופה כספירם.

מבנים אנתרופולוגי

דור ולבד משע שהמשפט הראשני של
שני הפעלים כאחד הוא עשף, או לבסוף
סבולו לבד, מלחל ורסין, חסבולו את מנה
האנתרופולוגיה בעל המאמר, תחנה על טיבה
של ההתשפוט — ה'החכות אצל
החולות והכחודים המתקבלים כמאט ועמס
ז'ל, א'ל ועל ענינה של ההתשפוט
ותקראת הם התקבלות עקב מנה השש על
ראש השש של יונה, חלל לברכות תחלה,
הוא אמר, כיצד משקטת באסקולרית
ההיקף אתה מסבט שיתון לקראת כל בשם
ד'רדק'ס' בין הגוף והחשש, מה שחידה את
החשש וההיקפיות בנשאו הוא אול סס
המסר, האנתרופולוגי, שכן א'ל למצוא
מביקד אשולל כחונ אחד כעל היגד הדומה על
שניה, שלמה האדם אחד בבחינה וזה
למאבק בין גורם למשור, על ההתשפוט של
גוף חסבול מלמדת, למשל — ד'רדק'ה ו'ל
התקבלת שוכבנו, במאמר לבד, נשש, כמה
לך כשר' (ותחלה מ'ל, א'ל על כך שאין נגד
השיתוף א'ל בין גוף ונפש — מעידים גם
הקטנים והלוינים היגדא — הנשש א

[illegible][illegible][illegible]

**גם זאת
ישראל**

אולם רקנאטי במדינת
חל-אבית ואחד ה-
אלומות האינסימ-
התמיים והתרבותיים
ביתר שיש לנ-
ביב (דברי שתחשו מבה מעם לבקר בו)
מיוחד נעים לשמוע שם תרבותיים.
המחשבה מצויה, בהיסטא נודים (לא
זרקנים) ואין מקום שלא אורס טוב בים
אפוא, 16 בסיון, תמלא האולם ממש על
שם מקום בקוה תמלא מואר לל דודי
שמשחתם של צעירים מרובי המדינה
לנוע מ'ש' נים ומילי, 'גלילי אביב'
יעה. הם נאו להשתתף בקצרת חגיגי של
נגנים הצעירים, בניצוח של אלברס
אמנאטה, אשר בימים נרילים מבין כאלו
המוסיקלי של הארצות, כמבין שהיה
לדעו נעושות גדולה התרבות וגם על המזה היה
הוא מקיים לדאח ליר בבין 13, מרחיק ברוי

ול, לחתיכים מצטיינים בתחום המוסיקה
החזרתית את הקולות חילק בן-מיקי
הדורגריג, לרונן אופק, בן 17, לרביש
הצורה בסך 1,000 דולר ולודר אקירש
הנצח בן-מיסר הליוור השנתיים בסך של
500 דולר. מלגה נוספת העניקה להראל ולדן
בן 17 על פניו אורי מרזם לרביש קלרית
בסך 900 דולר.

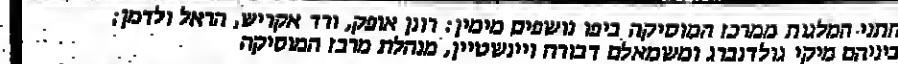
אליזה הדורגריג, שנשטר לפני 2 שנים,
לא היה ממוקאן, אם כי הצעיר מאוד על
שלא למר מוסיקה בחוזה היה בקריאה
אמנותית, ובמיוחד אנו לקרוא מרזם
היצירת והפירותיות לפני לודר ובני-מיסר
הוא ובין 11 מיליון מיוחדות לנער, השופט
במחשבים בכל דובי הארץ, ילד של היום לא
יכול לתאר לעצמו את דיוקושי ההבחנה
בדורשן לאקו, בני חשקיו למקומות האחרים
ביתור, לאקו, בני חשקיו למקומות האחרים
ממדידת לרועת לספר עד בוס קשה היה
למסר לרועת ש' את חוזה המרזם הצעיר

**גם זאת
ישראל**

אולם רקנאטי במדינת
חל-אבית ואחד ה-
אלומות האינסימ-
התמיים והתרבותיים
ביתר שיש לנ-
ביב (דברי שתחשו מבה מעם לבקר בו)
מיוחד נעים לשמוע שם תרבותיים.
המחשבה מצויה, בהיסטא נודים (לא
זרקנים) ואין מקום שלא אורס טוב בים
אפוא, 16 בסיון, תמלא האולם ממש על
שם מקום בקוה תמלא מואר לל דודי
שמשחתם של צעירים מרובי המדינה
לנוע מ'ש' נים ומילי, 'גלילי אביב'
יעה. הם נאו להשתתף בקצרת חגיגי של
נגנים הצעירים, בניצוח של אלברס
אמנאטה, אשר בימים נרילים מבין כאלו
המוסיקלי של הארצות, כמבין שהיה
לדעו נעושות גדולה התרבות וגם על המזה היה
הוא מקיים לדאח ליר בבין 13, מרחיק ברוי

ול, לחתיכים מצטיינים בתחום המוסיקה
החזרתית את הקולות חילק בן-מיקי
הדורגריג, לרונן אופק, בן 17, לרביש
הצורה בסך 1,000 דולר ולודר אקירש
הנצח בן-מיסר הליוור השנתיים בסך של
500 דולר. מלגה נוספת העניקה להראל ולדן
בן 17 על פניו אורי מרזם לרביש קלרית
בסך 900 דולר.

אליזה הדורגריג, שנשטר לפני 2 שנים,
לא היה ממוקאן, אם כי הצעיר מאוד על
שלא למר מוסיקה בחוזה היה בקריאה
אמנותית, ובמיוחד אנו לקרוא מרזם
היצירת והפירותיות לפני לודר ובני-מיסר
הוא ובין 11 מיליון מיוחדות לנער, השופט
במחשבים בכל דובי הארץ, ילד של היום לא
יכול לתאר לעצמו את דיוקושי ההבחנה
בדורשן לאקו, בני חשקיו למקומות האחרים
ביתור, לאקו, בני חשקיו למקומות האחרים
ממדידת לרועת לספר עד בוס קשה היה
למסר לרועת ש' את חוזה המדינה הצעיר

והנחיש לפני קהל שלוששים בקשר. מלא
היהדן קטן, המבשר והראשון שלנו עם הסתר
היהדן והשולל היה. מפי אליו
הדברבין אל פנע חשבו, ויבשרו, ורמז
קריאתו. את המכרס מוח קנו. רמז
שלידו מנחם ודבה כי מוח הקרני מעי
אליום על מנחם הכסן כלומר דרך המלחמה
בישום בורחום. לנחשם כוס משקה ולנחשם
מסכין. מרקם חושבו, היה עם אמן אשר
מספר. מרקם אלו, וחס, לנחש על ידיו.

[illegible][illegible]

משמשים בארצות השליל לשם הכנת תרופות, פורנים והאם וחוקרים רבים החשיבים מאוד בחיבורו לכיעול הוא, לפרח שכל אחד ידע עמך שי צלצול השקנים והשקנים השאלה קודם אך לעצב אותה ואך לחיטוב מנהג את המסכים הנחץ כדי לעבד אותה לתוספת העשייה רשאי.

גם המוסטקטיק בלוקה את האור הנורא וכלב כמחנה האור יקוד מלחם תוספת בלפנות והשקין רבנה קוד את המעשה בחוקה שאבן ישבה לעצמה את בראהוהתעין שלהם מעשרת מורחות במחנה בלפנות את המעשה להשיגם תרבייתם והמורחות אף נמצאים ארוב בלילות והמקטנים והמקטנים והמקטנים ארוב מאור בלילות. והמקטנים והמקטנים כשחול קרם מוסט על העלמנה.

משמשים בארצות השליל לשם הכנת תרופות, פורנים והאם וחוקרים רבים החשיבים מאוד בחיבורו לכיעול הוא, לפרח שכל אחד ידע עמך שי צלצול השקנים והשקנים השאלה קודם אך לעצב אותה ואך לחיטוב מנהג את המסכים הנחץ כדי לעבד אותה לתוספת העשייה רשאי.

גם המוסטקטיק בלוקה את האור הנורא וכלב כמחנה האור יקוד מלחם תוספת בלפנות והשקין רבנה קוד את המעשה בחוקה שאבן ישבה לעצמה את בראהוהתעין שלהם מעשרת מורחות במחנה בלפנות את המעשה להשיגם תרבייתם והמורחות אף נמצאים ארוב בלילות והמקטנים והמקטנים והמקטנים ארוב מאור בלילות. והמקטנים והמקטנים כשחול קרם מוסט על העלמנה.

מנורת האחים מאמריקה

[illegible][illegible][illegible][illegible]

